

Ավետիք Իսահակյան

Ապրած իմ կյանքից

Ապրած իմ կյանքից
Մի սուրբ երազի
Բուրմունքը մնաց
Սրտումս անմոռաց –
Այն որ՝ շերտ լացի
Առանց տանջանքի,
Խորունկ սիրեցի
Առանց տենջանքի...

1907